

- 2) Ali člen 4(3) in člen 19(1) PEU ter člen 267 PDEU, tudi glede na člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, nasprotujejo razlagi in uporabi člena 111, osmi odstavek, ustave, člena 360, prvi odstavek, točka 1, in člena 362, prvi odstavek, zakonika o civilnem postopku, ter člena 110 zakonika o upravnem postopku, kot izhaja iz nacionalne sodne prakse, po kateri kasacijske pritožbe pred združenim senatom „iz razlogov, ki se nanašajo na sodno pristojnost,“ z vidika tako imenovane „nepristojnosti“ ni mogoče vložiti za izpodbijanje sodb Consiglio di Stato (državni svet), ki pri odločanju o sporih, ki zadevajo uporabo prava Unije, neutemeljeno opustijo naslovitev vprašanja za predhodno odločanje na Sodišče Evropske unije, če niso izpolnjeni pogoji, ki se razlagajo ozko in ki jih Sodišče izčrpno našteva (od sodbe z dne 6. oktobra 1982, Cilfit, C-238/81), na podlagi katerih je nacionalno sodišče oproščeno te obveznosti, v nasprotju z načelom, v skladu s katerim so s pravom Unije neskladni nacionalni procesni predpisi in prakse, tudi zakonodajne ali ustavne, ki določajo (tudi začasni) odvzem svobode nacionalnega sodišča (zadnje stopnje ali drugega), da predloži vprašanje za predhodno odločanje, zaradi česar si prilasti izključno pristojnost Sodišča Evropske unije za pravilno in zavezujoče razlaganje prava Unije, morebitna nasprotujoča si razlaga med pravom, ki ga uporablja nacionalno sodišče, in pravom Unije pa postane nepopravljiva (ker se takšno nasprotje razlag omogoča) in ogroža enotno uporabo in učinkovitost pravnega varstva v subjektivnih pravnih položajih, ki izhajajo iz prava Unije?
- 3) Ali se načela, ki jih je oblikovalo Sodišče Evropske unije v sodbah z dne 5. septembra 2019, Lombardi, C-333/18; z dne 5. aprila 2016, PFE, C-689/13, in z dne 4. julija 2013, Fastweb, C-100/12, v zvezi s členom 1(1) in (3) in členom 2(1) Direktive 89/665/EGS ⁽¹⁾, kot je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES ⁽²⁾, uporabljajo v zadevi, ki je predmet postopka v glavni stvari, v kateri sodelujoče podjetje izpodbija izločitev iz postopka javnega naročanja in oddajo javnega naročila drugemu podjetju, Consiglio di Stato (državni svet) pa je vsebinsko preučil samo tožbeni razlog, s katerim izločeno podjetje ugovarja točkovanju tehnične ponudbe, ki ni dosegla „praga za sodelovanje“, in je potem, ko je prednostno preučilo nasprotne tožbe javnega naročnika in izbranega ponudnika, nasprotnima tožbama ugodil in razglasil za nedopustne (in jih ni vsebinsko preučil) druge glavne tožbene razloge v zvezi z rezultatom postopka oddaje javnega naročila iz drugih razlogov (zaradi nedorečenosti meril za ocenjevanje ponudb pri urejanju postopka javnega naročanja, neobrazložitve dodeljenih ocen, nezakonitega imenovanja in sestave odbora za javna naročila), z uporabo nacionalne sodne prakse, v skladu s katero podjetje, ki je bilo izločeno iz postopka javnega naročanja, nima procesnega upravičenja za vložitev pritožbe zoper dodelitev naročila konkurenčnemu podjetju, niti z razveljavitvijo postopka javnega naročanja, ker je treba preučiti, ali je s pravom Unije skladen učinek odvzema pravice podjetju, da predlaga sodišču, da preuči razloge za izpodbijanje rezultata postopka oddaje javnega naročila, v okoliščinah, ko njegova izločitev ni bila dokončno ugotovljena in ko lahko vsak sodelujoči uveljavlja enak legitimen interes za izločitev ponudbe drugega sodelujočega, zaradi česar se lahko ugotovi, da javni naročnik ne more izbrati pravilne ponudbe in mora objaviti nov postopek za oddajo javnega naročila, v katerem bi lahko sodelovali vsi ponudniki?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, 30.12.1989).

⁽²⁾ Direktiva 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL 2007, L 335, str. 31).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) 1. oktobra 2020 – DIMCO Dimovasili M.I.KE./Ypourgos Perivallontos kai Energieias

(Zadeva C-499/20)

(2020/C 433/46)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Symvoulio tis Epikrateias

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: DIMCO Dimovasili M.I.KE.

Tožena stranka: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Vprašnji za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(1.1), člen 7(4) in člen 8 v povezavi s Prilogo I Direktive 97/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. maja 1997 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s tlačno opremo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 19, str. 86), razlagati tako, da nasprotujejo določbam nacionalne zakonodaje, kot so odstavki 1.2.4, P9.5.6.9 in P9.5.8.2 grškega tehničnega pravilnika o notranjih napravah na zemeljski plin z delovnim tlakom do 500 mbar, obravnavanih v postopku v glavni stvari, ki z namenom zagotavljanja varnosti oseb v primeru potresa določajo pogoje in omejitve (obveznost prezračevanja, prepoved podzemnega prečkavanja) za nameščanje tlačne opreme (plinski cevovod), če se ti pogoji in omejitve uporabljajo brez razlik tudi za cevovode, kot so ti, ki so predmet obravnavane zadeve, ki imajo oznako CE in za katere je proizvajalec izdal potrdilo, da se lahko namestijo in varno uporabijo, tudi če niso skladni z zgoraj navedenimi pogoji in omejitvami?

Ali je treba, nasprotno, zgoraj navedene določbe Direktive 97/23/ES v povezavi s členom 2 te direktive razlagati tako, da ne nasprotujejo pogojem in omejitvam, ki se nanašajo na nameščanje tlačne opreme (plinski cevovod), kakršna je ta, ki je predmet obravnavane zadeve?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesverwaltungsgericht Steiermark (Avstrija) 9. oktobra 2020 – RM/Landespolizeidirektion Steiermark

(Zadeva C-508/20)

(2020/C 433/47)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: RM

Toženi organ: Landespolizeidirektion Steiermark

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali mora nacionalno sodišče v kazenskem postopku, ki teče za zaščito monopolne ureditve, predpis o kazenskih sankcijah, ki ga mora uporabiti, preizkusiti glede na svobodo opravljanja storitev, če je pred tem že preizkusilo monopolno ureditev glede na smernice Sodišča Evropske unije in je pri tem preizkusu ugotovilo, da je monopolna ureditev utemeljena?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen:
 2. a) Ali je treba člen 56 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki za ponujanje kot izvajalec loterij, ki so po zakonu o igrah na srečo prepovedane, določa obvezno naložitev globe za vsak igralni avtomat brez absolutne zgornje omejitve za seštevke naloženih glob?
 2. b) Ali je treba člen 56 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki za ponujanje kot izvajalec loterij, ki so po zakonu o igrah na srečo prepovedane, določa obvezno naložitev najnižje globe v višini 6 000 EUR za vsak igralni avtomat?
 2. c) Ali je treba člen 56 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki za ponujanje kot izvajalec loterij, ki so po zakonu o igrah na srečo prepovedane, določa izrek nadomestnega zapora za vsak igralni avtomat brez absolutne zgornje omejitve za skupno izrečen nadomestni zapor?
 2. d) Ali je treba člen 56 PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki v primeru kazenskih sankcij zaradi ponujanja kot izvajalec loterij, ki so po zakonu o igrah na srečo prepovedane, določa naložitev plačila prispevka za stroške kazenskega postopka v višini 10 % naloženih glob?